

EN ESKİ DÜŞMANA KARŞI TAHKİM

Kardeşler,

Allah'ın kurduğu düzende tek bir çivi yanlış yere çakılmış değildir. Tek bir ot yanlış yerde bitmiş değildir. Tek bir fare lüzumuz değildir. Hiçbir akrep boşuna değildir.

Güneşten akrebe kadar bir gübre böceğine kadar her ne görüyorsak gözümüzle veya görmüyorsak, o yüzde yüz uygun yerdedir, uygun zamandadır, gereklidir. Beni sokan akrep de uygun bir zamanda, uygun yerdedir, sütünü değerlendirdiğim inek de uygun zamanda, uygun yerde yaratılmıştır.

Allah'a ait olup da yaparı Allah olup da yanlış olan, az olan veya çok olan veya yerli yersiz olan hiçbir şeyden söz edemeyiz. Buna böyle iman ediyoruz. Düşüncemiz filan değil bu. İmanımız bu.

Nasıl güneş mükemmel, yerli yerinde, harika Allah'ın sanatlarından bir sanatsa, bir solucan da güneş kadar büyük bir sanattır aslında. Güneşin büyüttüğü buğdayı yediğimiz için, perdemizi açınca ışığından istifade ettiğimiz için güneş gözümüzde büyük görülüyor. Solucandan bir hayır görmüyoruz. Olsa da olur olmasa daha iyi olur diye düşünüyoruz. Bizim gözümüzde...

Zaten bizim gözümüzde yaratılsaydı kâinat, bir evle bir bahçeden ibaret olurdu, bu kadar büyük olmazdı her halde. Bunun için iman ettiğimiz hakikat şudur. Allah ne yaptıysa yerli yerindedir. Bir terslik hissediyorsam, ben ters gittiğim içindir o terslik. Allah'ın yaptığı işte bir terslik, bir yanlışlık, bir fazlalık, bir eksiklik asla iddia edemeyiz; imanımız bu şekildedir. Böyle iman ediyoruz. Meleklerle inandığımız gibi ahiret gününe inandığımız gibi buna da böyle inanıyoruz.

Kardeşler, bu imanımızın karşımıza çıkardığı en önemli hakikatlerden birisi şeytanın varlığıdır. Şeytan, Allah'ın mülkünde, Allah'ın dilemesiyle yaratılmış ve insanın başına Allah tarafından musallat edilmiştir.

Şeytan terörist değildir. Korsan değildir. Şeytan, bu kâinattaki düzenin parçalarından birisidir. Güneş kadar, ay kadar, nehirler kadar, okyanuslar kadar gerçek bir vakıadır şeytan. Ve şeytan, bizzat Allah tarafından insanoğlunun başına bela olsun diye gönderilmiştir.

Mikrobun bünyemize girmesi gibi, akrebin evimizin bahçesinde dolaşması gibi... Biz, herhangi bir şekilde şeytanın varlığına karşı itiraz hakkımız yoktur. Bunu, babamız cennette böyle bir itiraz olarak kullanamadı. 'Bunu neden başıma bela ettin' diyemedi. Cennette yapılamamış bir itirazı dünyada hiç yapamayız biz.

Şeytan terörist değildir. Korsan değildir. Şeytan, bu kâinattaki düzenin parçalarından birisidir. Güneş kadar, ay kadar, nehirler kadar, okyanuslar kadar gerçek bir vakıadır şeytan. Ve şeytan, bizzat Allah tarafından insanoğlunun başına bela olsun diye gönderilmiştir. Mikrobun bünyemize girmesi gibi, akrebin evimizin bahçesinde dolaşması gibi...

Allah, şeytanlı bir hayatı yaşayıp, onun etkisinde kalmadan cennete girmemizi istiyor. Bizi gönderirken Allah; ‘tertemiz, etkisiz, mikropsuz, düşmansız, berrak bir ortamda yaşarsın, namazını da kılar gelirsin, tamam mı kulum’ diye göndermedi.

Tam aksine Âdem aleyhisselamı Allah, cennetten dünyaya gönderirken; 'birbirinizle sürtüşmek üzere çıkın gidin cennetten' diye gönderdi. Biz, bu düşmanla kavgaya cennette başlamış bir mahlûkuz. Kavgamız cennette başlamış.

Henüz dünyayı bilmeden şeytanı bildik. Melekleri tanımadan şeytanı tanıdık; cins olarak, insan cinsi olarak. Bu nedenle kardeşler, bir düşmanın tuzağına düşmenin en önemli basmağı onu tanımamaktır.

Düşmanın senin denizde avlayacağını zannederken, onun seni karada avlayacağına dair bir planından haberin olmazsa karaya bastığın an tuzağına düşersin. Sen çünkü deniz hazırlığı yapıyordun, o da seni karada bekliyordu. Sen denize gidesiye kadar kendini rahat hissedersen bastığın her yerde düşman, boynuna ensene yumruğunu vurur.

Şeytana karşı bizim hazırlıksız olmamız, onu tanıyamamış olmamamız, bilemememiz, onun üzerimizdeki etki oranını arttırıyor. Mesela; biz şeytanı; büyüyorsun akıl baliğ oluyorsun, hanım veya delikanlı erkek oluyorsun, geliyor o zaman seni listesine alıyor zannediyoruz. Çocukla şeytanın ne işi var diye düşünüyoruz.

Hâlbuki sevgili peygamberimiz aleyhissaletü vesselam ne buyuruyor; ‘çocuk annesinin rahminden çıktığı an, şeytan gırtlığını sıkar, onu bir bağırtır’ buyuruyor. Ne zaman başlıyor? Henüz güneşin ışığını görmeden, ebenin elindeyken şeytan mücadeleye başlıyor.

Kur'an kursuna filan gidince değil, sabah namazına gitmeye başlayınca değil, daha ebenin elindeki maşrapanın suyunu görmeden gırtlığını sıkıyor insanın.

Kardeşler, şeytanla ilgili onun tuzağına düşmeden iyi bir Müslüman olarak Allah'ın huzuruna çıkabilmemiz için iyice kavramamız gereken prensipler var.

Bir; bu şeytan bizden eski ve bizden tecrübelidir. Şu şeytan denen mahlûk, babamız Âdem aleyhisselamla uğraştı; onu mağlup etti. O günden beri yaratılan her insanla uğraşıyor.

Sadece bundan yüz yirmi dört bin peygamber istisnadır. Bunun dışında her insanla uğraşiyor. Bu güne kadar ne kadar insan yaratıldı? Bugün altı yedi milyar insan var. Bu güne kadar belki elli milyar insan yaratıldı.

Güçlü kuvvetli. Ben acıyorum, o acıkmıyor. Ben üşüyorum; o üşümüyor. Ben dinleniyorum; o hiç yorulmuyor. Ben gördüğümü tutuyorum; onun, damarlarımda dolaşacak gücü var. Aramızda çok fark var; bir.

Şeytan, bunların her biriyle uğraştığına göre benim karşıma dikilip, beni sabah namazını kılmamaya ikna edeceği zaman benim karşımdaki şeytan, milyarlarca defa insanı kandırmış, profesyonel bir düşmandır. Bense ilk defa karşısına çıkıyorum.

Benden önce elli milyar insana namaz kaçirttırma tuzağı kurmuş, çoğunda da başarılı olmuş bir düşman karşımda iken, benim birinci defa karşılaştığım bu düşmana ne yapabilirim. O beni parmağında oynatır, ben ona üfleyemem bile.

Birinci farkımız; çok uç noktada, tecrübeli, deneyimli, profesyonel bir düşman bu. Bense amatör bile değilim. İlk defa görüyorum. Görmüyorum da zaten. O beni görüyor, ben görmüyorum.

Birinci özelliğimiz; aramızda tecrübe açısından müthiş fark var.

İkinci özellik; bu karşımdaki düşman, herhangi bir şekilde zincirini koparmış, kaçmış bir köpek değil. Zinciri minciri yok zaten. Bu, yüzde yüz çalışma belgesi olan, sertifikası olan, profesyonel, ruhsatlı bir kangaster bu. Nereden öğreniyorum bunu? Kur'an'dan öğreniyorum. Ne dedi Allah'a?

12.45 Arapça metin var.

'Senin yüceliğine yemin olsun ki Allah'ım bu Âdem'in yüzünden beni cennetten attın, bunun bütün çocukların aldatacağım ben'. Böyle dedi. Allah da ona; 'dokunamazsın, zaten babalarının canını yaktın, bari çocuklarını rahat bırak' demedi.

Ne buyurdu? 'Beni bırakıp da sana inanacaklar senin olsun' buyurdu. Kur'an'dan öğreniyoruz.

Dolayısıyla kardeşler, bizim karşımdaki düşman, komşunun; zinciri kaçmış bizim çocukları kovalayan bir köpek değil. Yetki belgesi Allah'tan. Bir de bu 'son insan yaşayınca'ya kadar bana yetki ver' demiş. Allah da izin vermiş; 'son insan yaşayınca'ya kadar sen de yaşayacaksın' demiş.

Güçlü kuvvetli. Ben acıkıyorum, o acıkmıyor. Ben üşüyorum; o üşümüyor. Ben dinleniyorum; o hiç yorulmuyor. Ben gördüğümü tutuyorum; onun, damarlarımda dolaşacak gücü var. Aramızda çok fark var; bir.

İki; 'ya Rabbi, bu deliği başıma nereden bela ettin' diyemiyorsun. 'Onunla yaşayacaksın' diyor. 'Ona mağlup olmadan geleceksin' diyor.

Hiçbirimizin insan olarak; 'a bu şeytanla da namaz kılacak halimiz yoktu' deme imkânı yok. Uyuyorsun, 'kalkma sabah namazına diye, alavere dalavere çeviriyor. Ama biraz sonra anlatacağım; sabah namazını kıldırılmamak için saat beşte faaliyete başlamıyor o. Sabah namazını kıldırılmamak için akşam beşte başlıyor. Akşam beşte başlıyor ki sabah beşte kalkmasın diye. Dedik ya profesyonel. Çok iyi çalışıyor.

O taktiğini çözeceğiz. Sabah namazına kalkmaman için... Hadi kazara şöyle oldu böyle oldu kalktın. İki dakikalık abdesti on beş dakikada aldirtıyor. 'Camide kılmışlardır, yetişemezsin evde kıl' diye. Buna rağmen abdest aldın, cemaate yetişecek durumdasın. Sallana sallana camiye gittin. Bu sefer orada başlıyor; 'bu ne biçim imam, abdest bile almamıştır, ah şu imam, âlim olsa da arkasında dursam'.

Kardeşim bu hesaba niye şimdi başladın? Gündüz niye bu hesabı yapmadın. İyi imam aramak için camiye gelmişti. İmam bir satır fazla okudu. 'Şuna bak, işi gücü yok tabi, akşama kadar camide oturuyor, bizim gibi işe gitmiyor ya'. Biraz önce iyi imam arıyordu.

İmamlık imtihanına girmesi halinde karşısında çıkacak ne varsa orada karşısına getiriyor. Allah için ama. Cemaati namazdan soğutmamak için yapar hep bunu.

Kıldın, çıktın. Orada bir Müslüman'la musafaha yapacaksın, biriyle cedelleştiriyor seni. Cemaat sevabını da orada kaybettirip, 'git uyu' diyor. Profesyonel. Önce kökten kaldırmaya çalışıyor. Kökten kaldıramayınca, parçalarını kopartıyor.

İşte biz kardeşler, öyle büyük bir düşmanla karşı karşıyayız ki; bu düşmana karşı, onu tanımama zafiyeti ile yola çıktık mı, mağlup başlıyorsun zaten. Bunun için şeytana beddua etme hakkımız yok bizim.

Mesela; şöyle bir dua yok. 'Allah'ım şeytanı kahret'. Böyle dua yok. Ne var?

17.14 Arapça metin var.

'Melun, kapıdan kovulmuş şeytandan sana sığınıyorum'. 'Şeytanı helak et' değil. 'Kâfirleri helak et der' gibi şeytanı helak et demek yok. Ne var? 'Sana sığınıyorum Allah'ım' var. 'Sana sığınıyorum' diyene de Allah ne buyuruyor?

'Şeytanın peşinden gitmeyin, onun bastığı yerlere asmayın demedim mi size ey kullarım diye soracağım' diyor.

17. 55 Arapça metin var.

'Size ben demedim mi, şeytanın peşinden gitmeyin, onun dediğini yapayın demedim mi size?'

Demek ki biz, iki hakikat ortaya çıkardık. Birincisi, bu şeytanla aramızda uçurum var. Vursan vurulmaz, dövsen dövülmez, bağırırsan kızmıyor. Bağırırsan memnun bile oluyor. Yeter ki ona bağır 'subhanallah' deme.

'Euzü billahi mineş-şeyta nırracim' desen belki Allah koruyacak seni. Ama 'lanet, mendebur şeytan' diyorsun memnun oluyor. Yeter ki bağır sen. Sen Allah'ı memnun edecek bir şey deme de ne dersin de.

E bununla uğraşamıyorsun. Diğer taraftan ikinci gerçeğe karşılaşıyoruz; Allah, 'bunun tuzağına düşmeyeceksiniz' diyor. Bu iki gerçeğin çıkardığı üçüncü büyük bir gerçek var.

Şeytan, bütün bu büyük farklara rağmen, profesyonelliğe rağmen, elindeki bütün imkânlarla, benim kanımda dolaşma imkânına rağmen; benim cılız bir insan olsam da onun tuzağına düşmeden, bu fani âlemden kurtulmam, gitmem mümkündür.

Ne ile oluyor bu? Allah'ın korumasıyla oluyor. Neden? Çünkü bu vahşi bir hayvan; ama bunu ortaya süren bunun dişlerini bileyen Allah. 'Hoşt' dese oturacak. Nitekim belli kullarına yanaştırmadı Allah. Koruduğunu koruyor. Ne şartla koruyor? Senden koruma isteğine dair ciddiyet istiyor Allah.

Şeytan, bütün bu büyük farklara rağmen, profesyonelliğe rağmen, elindeki bütün imkânlarla, benim kanımda dolaşma imkânına rağmen; benim cılız bir insan olsam da onun tuzağına düşmeden, bu fani âlemden kurtulmam, gitmem mümkündür.

Ciddi bir şekilde senin tedbir aldığını ve bunun tuzağına düşmeden yaşamak istediğini gördü mü Allah, o zaman rahatsın sen. Seni Allah korur. Allah korudu mu; sen İbrahim olur ateşe düşer yanmazsın Allah'ın izniyle. Ateş bile yakmaz.

Ama Allah korumadı mı seni, kendi kibritinle yanarsın. İnsan, havasız yaşayamaz derler, sen yunus olursun, balığın karnında yüz metre suyun dibinde yaşarsın. E havasız kanunu ne oldu. O kanunu koyan kaldırdı.

Oksijen demişti kaldırdı, Allah Allah. Oksijen de su da onun değil mi? Ölümde onun emriyle değil mi?

Allah, 'size karışmıyorum, sizi kurtaramam' demiyor. 'Bana mı ona mı' diyor, 'sana ya Rabbi' diyorsan, ciddi ise bu dediğin, seni kurtarıyor. 'Ben senden yanayım' diyorsun, şeytanın dediğini yapıyorsun, o zaman sana karışmıyor. Allah, söz değil, pratik istiyor. Senin ayağının nereye bastığını görmek istiyor.

Ciddi bir şekilde senin tedbir aldığını ve bunun tuzağına düşmeden yaşamak istediğini gördü mü Allah, o zaman rahatsın sen. Seni Allah korur. Allah korudu mu; sen İbrahim olur ateşe düşer yanmazsın Allah'ın izniyle. Ateş bile yakmaz. Ama Allah korumadı mı seni, kendi kibritinle yanarsın.

Şimdi kardeşler; birkaç örnek tahlil etmek istiyorum. Hepimize malzeme olur maksadıyla. Şimdi bakınız sevgili peygamberimiz aleyhissaleti ve selamı, bir Ramazan günü itikâfta idi. İtikâf ne demek? Müslüman Ramazan'ın son on gününde bir camiye kapanır, evine gitmez.

On gün, muhteşem muazzam ibadet bu. Yerine getirip yapmayı da Allah hepimize nasip etsin. Kadınlar evlerinin mescit olan odalarında, erkekler de beş vakit namaz kılınan bir camide itikâf yaparlar.

Resûlallah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Medine-i Münevvere'de bulunduğu senelerin tamamında itikâf tutmuştur. Medine'nin dışına çıktıysa itikâfını ihmal etmiştir.

Bir itikafta olduğu zamanda hanımlarından annemiz hazreti Safiye radiyallahu anha akşam namazından sonra Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in hizmetini görmek için mescide gelmiş.

Akşam karanlığı yeni basıyor. Annemiz Safiye de gelmiş, Efendimiz aleyhisselamın saçını tarıyor. Saçını taramış, çıkarken Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mescide Safiye annemiz de onun yanında saçını tarıyor.

Çıkacağı esnada Ashabı kiramdan da iki kişi mescide geliyorlar. Bakıyorlar ki; mescidin ucunda Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem var yanında da bir hanım var, 'gitmeyelim ayıp olur' diye mescide gelirken yön değiştiriyorlar. Girecekken işleri çıkmış gibi çıkıyorlar.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem; 'gelin gelin' buyuruyor. Onlar da geliyorlar. 'Yabancı kadın değil ha, hanımım Safiye yanlış anlamayın' diyor.

Yer neresi kardeşler? Cebrail aleyhisselamın dakika başı inip çıktığı arştan yere kadar bütün meleklerin gözü altında bulunan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in mescidi.

Konu kimin konusu? Resûlullah'ın konusu. İkinci insan kim? Hanımı, anamız... Üçüncü ve dördüncü insan kim? Ensardan iki Müslüman. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? 'Ensarı sevmek iman alametidir. Ensarı sevmemek de münafıklık alametidir.'

Bu ortamı resim olarak bile çizmek mümkün değil. Muhteşem bir sahne. İnsanlığın efendisi, onun hanımı ve Allah'ın sevdiği iki insan, bir karanlığın basmak üzere olduğu bir saatte Resûlullah'ı hanımıyla görüyorlar; 'girmeyelim uygun olmaz' diye yön değiştiriyorlar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem; 'gelin buraya yabancı kadın değil o, içinizden kötü bir şey geçmesin' diyor.

Ne diyorlar onlar? 'Subhanallah, subhanallah, ya Resûlallah, hiç böyle bir şey geçer mi bizim, yani yabancı bir kadınla Resûlallah mescidinde, peygamber olarak yanlışı bir pozisyonda bulunacaksın, estağfurullah'. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor; 'şeytan insanın damarlarında dolaşır, neler söyler' diyor.

Yorumuna geçmeden bunun devamına geçelim arkadaşlar. Bu olay, o saatler böyle oldu, diye anlattılar. Zaten biz bu hadisi nereden öğrendik? O zatların bu konuşmanın olduğu sahabilerin anlatımlarından öğrendik.

'Biz gittik, bize böyle dedi Resûlullah' diye anlattılar.

Kardeşler, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in mucizelerinden biri bu hadisi şeriftir. Bu olaydan Sadece birkaç ay sonra yine o mescide namaz kılan ve yine Resûlullah'ın adamlarından olan, ashaptan olanlar Aişe annemiz için 'zina etti' diye iftira ettiler. Kur'an'dan öğreniyoruz. Bunlar ne demişlerdi? 'Subhanallah, biz Resûlullah için nasıl böyle bir şey düşünürüz' dediler.

Aişe annemize iftira edenler, evet münafıklar da vardı bunların içinde; ama Aişe annemize bu iftirayı yamalamaya kalkanlar ki; Kur'an; 'iftira, yalan' diye özellikle vurguluyor, nitekim Kuran'ı Kerim'in üslubundan anlıyoruz ki; hakikaten bir Müslüman'ın; 'ya hiç böyle bir şey söylenir mi' demesi gerekiyormuş.

Ama küçük bir ipucu yakaladığı zaman şeytan, sahabe de olsan batırır seni. Hiç şakası yok bunun. Hazreti Ali efendimizi öldürenler bunu Allah rızası için yaptılar. Hazreti Osman'ın karşısına dikilip, onu şehit edenler Allah rızası için, din için Medine'nin hatırı için öldürdüler.

Şeytan bir kere çorabın bir ipini tutmaya görsün. Aişe annemiz, nasıl iftiraya uğradı? Yolculuk esnasında, geri kaldı. Abdest ihtiyacından dolayı geri kaldı. Vista isimli bir sahabe 'annemiz geri kaldı' diye koştu, çölde kaybolmasın diye ol göstermeye çıktı. Yol gösterirken, münafıklar dediler ki; 'bu genç kadın, niye bu genç delikanlıyla baş başa kaldı.'

Bir münafığın, cehennem kütüklerinden bir kütüğün sözü bu. Yirmi dört saat sora, mescide namaz kılanlar bile; 'ya bu genç kadın gençliğini harap etti Resûlullah'ı da rezil etti' dediler. Bunu en çok yayan kim biliyor musunuz?

Bir isim, o isim de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in en yakını Ebu Bekir radiyallahu anının kölelikten kurtardığı ve ekmeğini rızkını verdiği adam. Ebu Bekir'in ekmeğiyle yaşıyor. Ebu Bekir'in kızı, Resûlullah'ın hanımına da iftira ediyor.

Bırak Müslümanlığı, 'ya bu adamın ekmeğini yiyorsun, kızına iftira ediyorsun', Müslümanlığı bırak, ekonomik çıkarını bile düşündürmedi şeytan.

Onun için şeytan böyle büyük bir tünel açıyor, o büyük tünelden geliyor zannetmeyeceksin bir daha. Tünel münel istemez o. Bir ip sokacak yer buldu mu, oradan halat geçirir.

Şimdi kardeşler, bu iki vakıyı düşünelim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hanımıyla, mü'minlerin annesiyle, caminin ortasında, kapalı bir yerde değil, mescidin ortasında saçını tarıyor. Herkes biliyor ki; Efendimiz itikâfta olduğu için evine gidemiyor, banyo yapamıyor, hanımı da gelmiş, saçını toparlıyor.

Ama yalnız bir pozisyonda öyle görülmenin tehlikesine işaret ediyor. Resûlullah, Muhammed aleyhisselam, öyle oluyor, sen otuz yaşında sıkılsan, senden şeftali suyu kadar su çıkacak, delikanlı, güçlü kuvvetli adam, yirmi beş yaşında evli veya bekâr bir kızla aynı büroda çalışıyorsun, kız başörtülü olduğu için hiçbir sakıncası olmuyor bunun.

Hep bu tehlikeler, bu şeytan vesveseleri, Medine'de ashap için mi geçerliydi? Mübarek bu cumhuriyette yetişen kadınlar hiç böyle sıkıntıya düşmüyorlar maşallah. Mesele cumhuriyet meselesiymiş.

E Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bakınız ne buyuruyor. Şeytan nasıl giriş yapıyor. Gidip de Mina'da şeytanı sıkası geliyor insanın. Şeytanın orada ne işi var? Enayi mi orada o kadar taşın altında dursun. Oraya beş on tane enayi Müslüman bıraktı, gitti işine bakıyor.

Oraya Müslümanları temsilci olarak bırakıyor. Allah rızası için diğer Müslüman'ın cesedine basıp, şeytan taşıyorsun sen. Ama Allah rızası için.

Kardeşler, şimdi bakınız; bizi yaratan Rabbimiz, bizi çok iyi tanıyor. Bizden daha iyi tanıyor bizi. Biz kendimizi zaten hiç tanımıyoruz, o bizi tanıyor. Bize bizi anlatsın diye peygamber göndermiş. Şimdi bakınız.

Bir mecliste Efendimiz buyuruyor ki; 'sakın bir evde, bir kadınla o kadının ileride evlenmesi caiz olan, namahrem bir kadını bir eşi veya bir erkeği bir arada bulunmasın' buyurmuş. Yani bir kadının bir evde bulunması caiz olan erkeği kimdir? Onunla ebediyen caiz olmayanlar; oğlu. Hiçbir kadın oğluyla evlenemez. Kıyamete kadar. Babası, kayınpederi, amcası, dayısı, erkek ve kız kardeşlerinin yeğeni denen çocukları. Bunlar bir kadının evlenmesi mümkün olmayan kimse.

Bunlarla bir evde de durur. Yolculuğa da çıkar. Hacca da gider. Oğlu gibidir bunlar. 'Bunun dışında bir kadın bir erkekle bulunmasın' demiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Birisi de soru soruyor; 'bunu anladık, bir kadın, eşinin abisiyle; nesi oluyor eşinin abisi, kayını; kayınıyla dursa bir sakıncası var mı' buyurmuş.

'O ölümdür' demiş. Bir erkeğin, kardeşinin abisinin hanımıyla bir evde durmasından söz ediyor. Halvet dediğimiz yalnız ortamda tabi. 'O ölümdür' buyurmuş.

Diğerini tehlike olarak adlandırıyor. Eve mesela; tamirci geliyor; onu tehlike olarak adlandırıyor. Bunu ölüm olarak adlandırıyor.

Şimdi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, kökümüzü çözüyor bizim. 'O ölümdür' dediğinde 'kanser ölümdür' demek gibi diyor bunu. Kanser ölümdür, her insan için tehlike var, niye ölmedik diyemiyorsun, günü elince ölüyorsun.

Bu ölümdür, ölüm riski taşıyor. Şimdi kardeşim, Müslümanlarda bu ne enteresan bir anlayış; bütün bu tehlikeler, Medineli Araplar içinmiş meğerki. Şimdi kaynıyla, kaynının çocuklarıyla, dünürünün düğününde tanıştığı kişinin farikadaki yeğeniyle, çok yakın; ama çay içmeler, oturmalar, kalkmalar, ondan sonra da Müslümanlar, aile çökmelerinin iffet sıkıntılarının, boşanmalarının, bu nedenleri üzerinde durup dursunlar.

Kardeşim, bir insan, asıl tehlikeyi anlamadıktan sonra boynuna kılıç gelince 'ah tehlike varmış' demesinin bir yararı var mı? Zamanında uyanmak gerekiyor. Zamanında akıllanmak gerekiyor. Allah bizi işin başından uyartıyor.

Şimdi bir başka örnek vereceğim. Bir başörtüsü afeti var ya. İslam zaten başörtüsü demek. Başını açtın mı Hristiyan olursun başını örttün mü de İmam-ı A'zam olursun. Böyle bir kural çıktı şimdi.

İslam'ın ne kadarı başörtüsü? Bir genç kız çocuğu başı örtülü veya açık, yüzlerce erkekle senelerce bir arada durduktan sonra onun bir erkeği dünyada tek görüp onunla evlenmesi psikolojik olarak mümkün mü kardeşim?

Akıl var mantık var. Senelerce bir erkeği değil, yüzlerce erkeği; öğretmeninden arkadaşına kadar, pazısından yanaklarına konuşmasına kadar irdelemek zorunda kalmış bir genç kız, daha sonra nikâhlanıp evlendiği bir erkeği dünyanın teki görür mü?

Senelerce lokantalarda yemiş içmiş birisi tarhana çorbasıyla doyar mı? Bunun Türkçesi bu. Mesele başörtüsü meselesi değil ki!

Eften püften uygulaması olmayan bir mesleği öğrenmek için senelerce fakültede okuyan bir kız, tıp değil eczacılık değil zaruret değil ebelik değil eftan püften işte doğu dilleri araştırmasında dört sene okuyor. Ne öğretmenliği var ne bir mesleği var. Sadece okumuş olmak için.

Biz, niye başörtüsüne tıkağın kaldık. Başörtüsü Kur'an'da var mı yok mu diyorlar. Böyle bir şey var, evet başörtüsü son senelerde emredildi. Çok yıllarca Ashabı kiramın kadınları o başörtüsünü takmıyorlardı. Doğru, bu bizim anlattığımız manada kastediyorum. Geldi, iş bitti zaten.

Ama Ashabı kiramın iffetle ilgili tesettürden önce düşündükleri hassasiyetleri vardı. Biz, hangi açıdan bunu konuşuyoruz. Şeytanı düşman olarak karşımızda baş açıldığı zaman hissediyoruz. Ne yapıyor Müslümanlar?

Baş örtülü bir kızı istemeye gittiklerinde; 'elhamdülillah çok iyi birine rastladık, kendisi örtülü, annesi örtülü hatta çok dikkatli örtülüler'. Kardeşim, dışı örtülü daha tehlikeli. Asıl hastalığı tespit edememişsin.

Başörtüsünden önce tahlil edilmesi gereken iman meselesi var. Allah'a imanına kadar meleklerle imanı ne kadar, kadere imanı ne kadar, rızkın Allah'tan olduğuna imanı ne kadar? Başörtülü olması huysuzluğunu ve yaşanmaz bir insan olmasını engellemiyor ki.

Sen başörtülü bir düşmana rastlamış oluyorsun. Sakal ölçü mü? Hazreti Ömer efendimiz radiyallahu anh, sakalı bırakın daha hassas bir ölçü kullanıyor; 'şu mescitte; mescit dediği neresi? Medine-i Münevvere'yi kast ediyor. Şu mescitte kafasını secdeye koyan adamların hepsine 'iyi' demeyin, gidin bakın ticaretleri nasıl bunların, öyle ölçün' diyor.

Dikkat edin arkadaşlar, Kafkasya'dan söz etmiyoruz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemden dört beş sene sonraki ortamı konuşuyor hazreti Ömer; 'şu mescitte kafasını rükûa eğilip kaldıran herkese iyi demeyin' diyor. Kime iyi diyeceğiz? Gidin ticaretine bakın.

Parayla bir araya gelince Müslümanlığına bak bunun. Esas şehvetler bunu sıkıştırdığı zaman; kazanma şehveti, biriktirme şehveti, cinsel şehveti sıkıştınca bir insanı o zaman ne yapıyor ona bakacağız.

Araba park halindeyken neden frene ihtiyaç yok ki. Camide ne kötülük yapabilir ki bir Müslüman? Hareket halinde, önünde haramlardan birisi çıktığında, şehvetlerden birinin tazyiki altında kaldığında o Müslüman'ın fren sistemine, Allah korkusuna bak.

Kardeşler, şeytanı sahrada aramaya gerek yok; o, camidedir, evimizdedir, mutfağımızdadır, misafirliktedir, Kur'an okuyor kendir, uyuyor kendir, her yerdedir. Her yerde imtihan halindeyiz biz.

Bir dakika boş bulunsak ona o bir dakika yetiyor. Şimdi biz, çocukların kavgasına bazen hakemlik yapıyoruz ya. Eve giriyoruz, çocuklar meydan muharebesi yapıyorlar, sen de hakem oluyorsun; 'durun bakayım çocuklar'. Ne oldu filan derken nefes nefese anlatıyorlar. Hiç dinlemeye değmez basit bir iş. Ya yüzünüz gözünüz yara olmuş, ne yaptınız.

Kardeşler, şeytanı sahrada aramaya gerek yok; o, camidedir, evimizdedir, mutfağımızdadır, misafirliktedir, Kur'an okuyor kendir, uyuyor kendir, her yerdedir. Her yerde imtihan halindeyiz biz.

O sana basit kardeşim, o çocuğa göre dünyanın en önemi olayı Kudüs'ten önemli. Onun oyuncağını çekyatın altına düşürmüş dünyanın en büyük olayı. Gülüyorsun, basit görüyorsun.

Melekler de bizi izlerken gülüyorlar. Sen büyük görüyorsun. Senin ve yedi milyonun büyük gördüğü şeye Allah bir sivrisineğin kanadı kadar değer vermiyor. Allah, bir sivrisineğin kanadı kadar tamamını görmüyor, sen on metre karesi için kardeşinle kavga ediyorsun. Ama senin gözünde tapılıyor buna. Tıpkı çocuk olayında olduğu gibi.

Şimdi kardeşler, iki Müslüman kavga ediyor, tartışıyorlar, yumruklaşıyorlar, olayı oradan tahlil etmeye başlarsan hiçbir şey yapamazsın sen. Bir kavganın aslı var. O aslı nedir?

İncele incele, incele üç sene önce, selamını yetecek düzeyde yetecek şekilde dolgun vermemiştir; o.

Zaman başlatmıştır şeytan kavgayı. Onunla karşılaştığında hanımıyla kavga etmiş; biz, o kavgayı inceliyoruz. İşte anneme filan zamanda hakaret etti o yüzden oldu oluyor. En son düğmeden çözmeye başlıyorsun sen. Olayı yakalamazsın. Bunun aslı nedir biliyor musunuz? Seneler önce bir defa eve geldiğinde 'Selamün Aleyküm' diyecek yerde 'selamaleykum' demiştir. O gün o selamın üzerine turşusuna kurmuştur şeytan. Senin acelen ver onun acelesi yok.

Seni yirmi beş sene sonra bile boşandıracak, kavga ettirecekse, kayın pederinle kavga ettirecekse, bir Müslüman'la yüz yüze getirecekse, yirmi beş sene kulu bekler o. Âdem

aleyhisselamı cennette iki saatte kandırmadı. Dünya ölçüleriyle üç asır sürdü o mücadele. Sonunda galip çıktı.

Biz, olayları hep son düğmesinden görüyoruz. Onun için bir Müslüman'a selamı güzel vermek, yirmi sene sonraki iş kötülüğü engellemektir. Cennete girmektir.

Ne gibi kardeşler? Bir sivrisinek, bir çöplüğe konuyor, kendisi ne bu sivrisineğin kardeşim? Ucunda bir hortumcuğu var. O hortumuna bir mikrop tutturuyor kilometrelerce vız vız ötüyor. Gidiyor, bir bahçenin kenarına düşürüyor onu. Ne gözle görülür ne kulakla duyulur. Sineğin kendisi görülüyor zaten. Burnundan bir şey düşürüyor. Yirmi sene sonra orada sıtma oluyor.

Seni yirmi beş sene sonra bile boşandıracak, kavga ettirecekse, kayın pederinle kavga ettirecekse, bir Müslüman'la yüz yüze getirecekse, yirmi beş sene kulu bekler o. Âdem aleyhisselamı cennette iki saatte kandırmadı. Dünya ölçüleriyle üç asır sürdü o mücadele. Sonunda galip çıktı.

Şeytan da böyle çalışıyor. Bir Müslüman sana selam veriyor. Sen yüzünü kaldırmadan selamını alıyorsun. O da gidiyor. Bir şey yok zannediyorsun. Ama onun gözünde sen, milyonda bir pirim kaybediyorsun. Ondan sonra fırsatı yakalıyor, açıyor dosyayı. O beş yıl sonraki bir kavganın yatırımını yapıyor.

Bunun için şeytan dediğimiz zaman, bunun gücüne kuvvetine itirazımız yok Allah'tan yetkili çalışıyor. Ama biz de naçar değiliz. Bizim de Rabbimiz var. Bizi yalnız bırakmıyor.

Şu kadar ki Allah, kurala uyana yardım ediyor. Nasıl çiftçi, buğdayını eker, sulamasını zamanında yaparsa ona rızık veriyor. Kuru kuru dua eden çiftçiye rızık vermiyor. Şeytana karşı da tedbirli yatırımlı olan Müslüman'ı Allah koruyor. Kuru kuru beni koru diyeni korumuyor.

Mesela; şeytana karşı bizim en güçlü silahımız meleklerdir. Çünkü şöyle bir formülden söz edebiliriz. Bir ortamda ya melekler, ya şeytan olacak. Ya melekler ya şeytan... Hem melekler hem şeytan yok. İnsanlar olarak biz öyle duruyoruz. Sağı solu ortası e varsa her model bir arada duruyoruz. Melekler öyle değil. Şeytanı gördü mü uzaklaşırlar. Şeytan da melekleri görünce kaçır. Yapayalnız kalmak da yok. İlla biriyle kalacaksın.

Şimdi çok kötü rüyalar gören bir Müslüman, gece yatıyor, bir türlü rüyadan uyuyamıyor. Bu şeytanın baskısıyla uyuyor. Çünkü şeytanın insanı çıldırtma taktiklerinden biri gece rahatsız etmektir. Biz, gece herhangi bir rüyayı bilemedin on beş yirmi saniyede görüyoruz.

Hani bir daha askere çağırıyorlar seni, vurulmak üzereyken seni ekip kurtarıyor, seferberlik ilan ediliyor, ülke işgal ediliyor, yeni bir bayrak, parlamento kuruluyor, heyecanlanıp uyanıyorsun en fazla on saniye sürüyor.

Askere gittin geldin, çocuğunu askere gönderdin acayip bir şey. Hâlâ rüyanın ne olduğu çözülmüş bir şey değil. Bunun için rüya ile ilgili sadece peygamberlerin konuşma hakkı var. Şimdi tabi herkes konuşuyor. Şimdi her şeyde herkes konuşuyor. Herkes müftü zaten. Ağzını açan müftü... Kur'an'da ne var ne yok herkes ondan anlıyor. Yani gördüğümüz rüyalar çok ciddi bir olay.

Şimdi biz, rüyayı gördük bitirdik. 'Tövbe estağfurullah' diyerek yatıyoruz ya; ciddi bir bilimsel ölçüm yaptığında hoşuna gitmeyen veya giden herhangi bir rüyanın etkisini en az beş gün hissediyorsun sen.

Mesela; çok güçlü bir teknolojik aleti keşfetmek üzere masasında çalışan bir bilim adamı, akşam ters bir rüya görsün; o keşif süresi etkileniyor bundan. Beyni tam çalışmıyor. Hepimiz için geçerli bu.

Şeytan eğer seni gündüz oyalayamıyorsa gece seni rüya ile meşgul ediyor. Sen ertesi gün formunda bir Müslüman olarak çıkmıyorsun. Kolun başın ağrıyor; ama gergin bir adam olduğunu herkes anlıyor. Ne oldu; işte başım ağrıyor. Başının ağrıdığı filan yok.

Peki, bu rüya beni bu kadar etkilediğine göre ne yapmam gerekiyor. Şeytanın girmediği bir odada uyuman gerekiyor. Seni sabaha kadar melekler himaye etsin.

Nasıl himaye eder melekler? Akşam eve gitmeden bir hasta ziyaret edersin. Allah yetmiş melek görevlendiriyor. Sana sabaha kadar dua eder.

Mesela; çok güçlü bir teknolojik aleti keşfetmek üzere masasında çalışan bir bilim adamı, akşam ters bir rüya görsün; o keşif süresi etkileniyor bundan. Beyni tam çalışmıyor. Hepimiz için geçerli bu. Şeytan eğer seni gündüz oyalayamıyorsa gece seni rüya ile meşgul ediyor.

Abdestli yatarsın melekler seni himaye eder. Ayete'l Kürsi okuyup Felak Nas okuyarak yatarsın şeytan o odaya uğrayamaz.

Evinde hayvan resmi insan resmi, köpek resmi oyuncak resmi bulundurmazsın, melek girer; bir resim asarsın, çocuğa bir oyuncak put bir şey alırsın melekler gider şeytan gelir sabaha kadar bağırtır çocuğu, sabah de hastaneye gidersin çocuğa bir şey oldu diye.

Yani bizim şeytana karşı hazırlığımız meleklerle beraber olmamız anlamında oluyor. Ya meraklarla beraber bir zemin kuracağız kendimiz için ya da şeytanların zaten beraberinde çöplükte bulunacaksın; ama cebinde de aspirin. Böyle bir hayat olmuyor. Çöplükte mikrobik bir ortamda bulunduğun sürece cebinde ilaç olmasının sana bir faydası yok.

Her halükarda kardeşler, bizim en eski düşmanımız şeytandır. Ta babadan devraldık bunu. Âdem aleyhisselamdan beri; nasıl kulaklarımız gözümüz, elimiz, ayağımız Âdem aleyhisselamdan beri bize emanet geliyor, şeytanı da öyle devraldık.

Bu şeytandan üfleyerek kurtulmak mümkün değil. Kızma hakkımız yok. Bununla uğraşıp yaşayacağız; ama galip olma imkânımız var. Nice kulları Allah'ın şeytanı kahredip gittiler. Şeytanı çıldırttılar. Evet, çoğu kulları da Allah'ın şeytanın tuzağına düştüler.

Ancak şeytanın hileleri iki bin yedi model değildir. Milattan önce belki elli bin modeldir. Aynı şeyleri kullanıyor şeytan. İlk ağabeyimiz bizim, Kabil ve Habil... Babamızın ilk çocukları onlar.

Bu şeytandan üfleyerek kurtulmak mümkün değil. Kızma hakkımız yok. Bununla uğraşıp yaşayacağız; ama galip olma imkânımız var. Nice kulları Allah'ın şeytanı kahredip gittiler. Şeytanı çıldırttılar. Evet, çoğu kulları da Allah'ın şeytanın tuzağına düştüler.

Onları kandırırken 'daha mutlu daha huzurlu olun çocuklar, sıkılmayın boşuna' diye kandırdı. Ne gibi biliyor musunuz? Başını soktuğun, içine üç tane inek girecek kadar geniş bir evin olduğu halde sana kredi kartıyla daha büyük bir ev aldirtiyor ya. Kabil'e de aynısını yaptırdı. Evin barkın var. Bu borca neden girdin? 'İşte ucuz veriliyordu'. Herkes aynı numarayı yapıyor zaten. Kimseye; 'faize gir, cehennemde de beraber keyif süreriz' demiyor.

'Çok önemli' diyor, çocuğu nasıl evlendireceksin' diyor. Herkese akıllı bir şey söylüyor. Enayi değil şeytan. Hiç kimseye; bugün de kalkma sabah namazına demez. Çünkü bir Müslüman'a; 'yarın sabah namazını kılmazsan olmaz mı' diyemez kimse.

Ama akşam yemeğini ona aldirtır sana. 'Şöyle çocuklar gelsin, öyle yersin' der. Börekler, yağlar, hoşaflar; akşam ona kadar yersin. Akşam onda sofradan kalkan, kaçta derin bir uykuya dalacak?

O on iki de yatsa bile uykusu üçte başlayacak. Üçte derin uykuya dalmış birisinin yanında dinamit patlatsan sabah namazına kalkmaz. Cep telefonu ne yapsın o adama. Nasıl namaza kaldıracaksın nu.

Sabah namazını kaçırınca kalkıyor; ulan şeytan namazı nasıl da kaçirttı. Şeytan namazı kaçirtmadı akşam yedirdi seni o. Akşam o saatte yerken anlamalıydın sen, şeytanın sana sabah namazını kaçirtacağını. Akşam birde kapattın televizyonu. Sabahleyin namaza nasıl kalkacaksın?

Yanlış yerde şeytanı arıyorsun. Şeytan, işini bitirmiş, devir teslim yapmış, diğer Müslüman'ı kandırmaya gitmiş. Sana on saat önceden kaçirtıyor namazı.

Hep kovanın ucundaki suyu temizlemeye çalışıyorsun sen. Depodaki kiri göremiyorsun.

Kardeşler, şeytanla uğraşmak taktik istiyor. 'Defol git, görmeyeyim seni' demekle gitmiyor. Allah gönderiyor, sen nasıl kovacaksın onu. Gönderdiğinde de bir hikmeti var. Bilerek isteyerek gönderiyor, peygamberler hariç herkesin önüne bunu gönderdi.

Ebu Bekir de bu şeytan uğraştı radiyallahu anh. Ali de bu şeytanla uğraştı 'kere mallahu vechehu' herkes bu şeytanla uğraşıp Allah'a kavuştu. Ama onlar, sabah namazına cemaate yetişemem diye selam bile vermediler kimseye doğruca yatağa gittiler.

Onlar, yabancı kadınla bir arada durmayayım başım belaya girer diye korktular. Önceden tedbir almayanın hiçbir mazeret hakkı yok. Bu tedbirimizi de sadece üflemek değil. Yapacağımız bir sürü iş var. Önce şeytanın gücünü bileceğiz. Ondan sonra şeytanın maşalarını tanıyor olmamız gerekiyor.

Yani sen eve müstehcen bir gazete getiriyorsun, haber olarak onu görsün, ondan sonra gel bana de ki; 'ya bizim kız on yaşında nereden bilir bu model şeyleri lailahe illallah. Annesini görmüyor mu annesi ne güzel giyiniyor.'

Bir dakika, annesini görüyor da; senin velev ki İslami gazete olsun eve getirdiğin gazetede ki resimler daha güzel. Eve ne getirdiğine dikkat etmiyorsun, ondan sonra da; 'bizim kız nereden dadandı buna' diyorsun.

Allah, yardımcımız olsun. Şeytanı tanımak ve ona karşı hazırlıklı olmak zorundayız. Aksi takdirde Rabbimizin huzurunda şeytandan ötürü bir mazeret beyan etme hakkımız olmayacak.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...